

18.12.2020

Sisäministeriö

viite: Sisäministeriön lausuntopyyntö 06.11.2020

Hallituksen esitysluonnos laiksi rahankeräyslain 1 §:n muuttamisesta

Sisäministeriö on pyytänyt Perussuomalaiset rp:ltä lausuntoa Hallituksen esitysluonnoksesta laiksi rahankeräyslain 1 §:n muuttamisesta. Perussuomalaiset rp esittää lausuntonaan seuraavaa.

Rahankeräyksen on määritelty rahankeräyslaissa tarkoittavan toimintaa, jossa yleisöön vetoamalla kerätään vastikkeetta rahaa. Jos vastikkeeksi tarjotaan hyödyke, jolla on itsenäistä taloudellista vaihdanta-arvoa, toiminta ei ole rahankeräystä, vaan lähtökohtaisesti normaalia liiketoimintaa, jossa vaihdanta-arvoinen hyödyke vaihtaa omistajaa rahaa vastaan.

Lausunnolla olevan esityksen perusteluissa todetaan seuraavaa: ”Toisaalta vastikkeellisuuden on katsottu perustuvan siihen, että hiilimarkkinoilla kaupankäynnin kohteena olevilla erilaisilla yksiköillä on itsenäinen vaihdanta-arvo, eli niillä on mahdollista käydä kauppaa niille luoduilla hiilimarkkinoilla.”

Lausunnolla olevassa esityksessä rahankeräyslain 1 §:n muuttamisesta esitetään seuraavaa muutosta:

”8) Palvelu, jolla kasvihuonekaasupäästöjä kompensoidaan todennetulla ja lasketulla kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksellä, välttämällä tai poistamisella ilmakehästä.”

Yleissäädös vai erityissäädös

Lainsäädännössä erityistarpeiden ja –tilanteiden ratkaisemiseksi tarpeelliset säännökset voidaan ottaa osaksi yleissäädöstä tai erityissäädöstä. Erityissäädös saattaa olla perustellumpi ja informatiivisesti selkeämpi silloin, kun erityissäädökselle on asiallisesti tärkeät perusteet esimerkiksi sääntelytarpeiden, tavoitteiden tai keskeisten sääntelyratkaisujen sisällön takia.

Lainvalmistelua käynnistettäessä ei usein ole riittävästi perusteita, jotta voitaisiin tehdä lopullinen sääntelystrateginen valinta yleislain ja erityissäädöksen välillä. Vasta lainvalmistelun myötä kertynyt informaatio, analyysi ja arviointi antavat monessa tapauksessa riittävän tietopohjan valinnalle.

Asetukseen liittyen toteamme, että sääntelystrategian kannalta olisi loogista pyrkiä ratkaisemaan ongelmaa yleispätevämmällä ratkaisulla. Näkemyksemme mukaan rahankeräyslain 1 § tulisi muuttaa muotoon, joka mahdollistaisi palveluinnovaatiot mahdollisimman laajasti sen sijaan, että jokaista palveluinnovaatiota arvioitaisiin erikseen. Lainsäätäjän tulee lähtökohtaisesti kohdella toimijoita tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti.

Lainsäädännöllinen haaste ja ratkaisuesitys

Rahankeräyslain perusteluissa vuodelta 2018 todetaan olevan hankalaa tehdä käytännössä rajanvetoa sen välillä, milloin kyseessä on vastikkeellinen vaihdanta ja milloin kyseessä on vastikkeeton rahankeräys. Näkemyksemme mukaan tulisi lainsäädännöllisesti pyrkiä samanaikaisesti tarkentamaan vastikkeellisen vaihdannan ja vastikkeettoman rahankeräyksen välistä rajanvetoa mahdollisimman laajasti samalla, kun pyritään ratkaisemaan hallituksen esityksessä esiin tuotua säädöshaastetta.

Lienee kohtuullista edellyttää, että hallituksen esityksessä tarjottaisiin ensisijaisesti mahdollisuus avata kasvupalveluiden markkinoita

laajemmin ja lisätä kilpailua sen sijaan, että keskityttäisiin primaaristi yksittäisen toimijan ongelmiin. Esitämme, että rahankeräyslain 1 §:n 3 momenttiin lisättävä uusi 8 kohta olisi laajempi ja muutettaisiin kuulumaan seuraavasti:

8) Palvelu, jolla markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevilla erilaisilla yksiköillä on itsenäinen vaihdanta-arvo, eli niillä on mahdollista käydä kauppaa organisoidulla markkinapaikalla.

Näkemyksemme mukaan hallituksen luonnoksen mukainen 3 momenttiin lisättävän uuden 8 kohdan ongelma on, että se vaikuttaa erityissäädökseltä, joka on pitkälti räätälöity yksittäisen toimijan tarpeisiin.

Kunnioittavasti

Simo Grönroos
puoluesihteeri